

[Finansministeren.]

enkelte satser kan ændres, eventuelt enkelte væggtoldsatser falde væk, som det ærede medlem hr. J. M. Pedersen var inde på.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte mig direkte, om regeringen overvejede et dumpingværn eller dumpingforholdsregler i forbindelse med dette toldlovsforslag, og det ærede medlem henviste her til åbningstalen. Jeg er tilfreds med denne henvisning. Så vidt jeg erindrer, fremgik det af åbningstalen, at vi mente, at der måske skulle sættes ind over for dumping, men ikke i forbindelse med toldlovsforslaget; det måtte ske på anden måde.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Aage Fogh var den, der gav udtryk for størst glæde over den kodificering og simplificering, der har fundet sted med hensyn til toldforvaltningsbestemmelserne. Jeg er glad for, at dette blev fremdraget. Man har jo her virkelig kunnet overflødiggøre mange gamle bestemmelser, som det har været uhyre svært også for praktiske folk at finde rede i. Nu opnår man den meget store fordel — som jeg også forstår der er givet tilslutning til i dag — at alle bestemmelser såvel vedrørende toldtariffen som vedrørende toldforvaltningen findes i én lov. Man får ligefrem en håndbog her, som man kan slå op i, og med de fornødne kommentarer, der kommer til efterhånden, kan man så klare det hele.

Der er ikke fremsat mange bemærkninger angående forslaget om ændringer i forbrugsafgiftslove. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Aage Fogh, der spurgte, om den foreslåede ændring gik ud på, at afgiften af radiorør ophæves og erstattes med en forhøjet afgift af radioapparater, vil medføre en merindtægt for statskassen. Hertil kan jeg sige, at det vil den ikke; det, vi har foreslået, vil nærmest give lidt mindre end det, der er kommet ind ved den gældende afgift af radiorør. Det er jo således, at radiorør ikke blot findes i de færdige, nye apparater, men man køber dem også, efterhånden som de gamle slides i brug. Derfor

har indtægten af radiorørene været lidt større end det provenu, vi kan vente af den forhøjede afgift af radioapparater. For en gangs skyld har finansministeren altså her været lidt tilbageholdende; ellers var jeg også nok blevet korrigeret.

Der har af enkelte medlemmer været rejst spørgsmål om afgiften på coca-cola. Dertil kan jeg svare, at det foreliggende forslag til lov om ændringer i forbrugsafgiftslove har jeg holdt tæt op ad, hvad der var nødvendigt som følge af forslaget til en ny toldlov, og man kan ikke sige, at en ændring af coca-cola-afgiften er nødvendig som følge af, at vi gennemfører en ny toldlov. Jeg kan forstå, at der fra flere sider her i tinget er ønske om, at man af andre grunde ændrer coca-cola-afgiften; om det er særlig praktisk at putte det ind i dette tekniske forslag, kan jeg have mine tvivl om; men det må vi vende tilbage til i udvalget.

Til det ærede medlem hr. Weikop skal jeg kun bemærke, at det er jo meget nemt at stå og foreslå, at afgifter skal sættes ned, når man ikke samtidig anviser, hvor pengene til denne nedsættelse skal komme fra. Jeg forstod, at det ærede medlem havde megen medfølelse med dem, der betalte afgiften, og at det ærede medlem i sit ønske om nedsættelse af manufakturafgiften slet ikke tænkte på dem, der handlede med manufakturvarer.

Til slut vil jeg fremhæve, at det vil være meget vigtigt, at arbejdet med det forslag, vi drøfter i dag, kan afsluttes så betids, at den nye lov kan træde i kraft til nytår. Jeg indrømmer, at det ikke giver særlig lang tid til at behandle lovforslaget i udvalg, men vi skal fra administrationens side gøre alt, hvad vi kan, for at bistå udvalget i dets arbejde. Når det er nødvendigt at sætte denne tidsfrist, hænger det sammen med, at de øvrige lande, der deltager i forhandlingen om de europæiske markeder, allerede har — eller ifølge lovforslag, der er til behandling i forskellige parlamenter, fra 1. januar 1959 vil få — en